

Ketabton.com
Abdul Haq Jahanzeb

صديقي
سوات

This book was gifted in honour
Jahanzeb on the auspicious
Festival as special contribution
12 December 1954. **Pukhto.N**
this book to its readers t

G.11.5.5. (unclear)

h. No. 15

15

جهان زيبی

مشاعر

619 52

671

بام تمام

سیف الملوک صدیقی سوات

فیضان سوات بقلم خود

تعداد ۵۰۰ عبدالحمد محمد سعید منگوره سوات

No. 19
16.7.57

۷۸۶

جهان زيبی

مشاعر

زير سرپرستی سيف الملوک صاحب
 صدیقی ریاست سوات
 لیکونکے اور مرتب کوئے فیضان سوات

Govt. Higher Secondary School
 Acc No. 15
 Date
 KADAL Swat

تمہید کتاب

چونکہ سنخمال د حضور اعلیٰ حضرت ہمایونی
 جناب محمد عبد الحق جہان زیب خان
 صاحب حکمران ریاست سوادام اقبالہ د
 جشن سالگری ۱۹۵۲ء د ۱۲ د ستمبر
 محفلہ جو نوبہ د خوگ وطن بناغلی محترم جناب
 سیف الملوک صاحب صدیقی پوخلور طرحہ د خیل فکر
 د نتا جو نہ منتخب کرے پہ ہغوی باندا دیبانو
 او شاعر اوصاحب خیل خیل جد با بنکار کرے
 لہذا دامونہ د جو مجموعے پہ طور پہ حد د حلقہ احباب
 او د ناظرینو د جشن کیں پیش کووے۔

(گر قبول افتد ز ہی عز و شرف)
 فیضان عقی عنہ
 (سید و شریف)

غازی ملت حکمران سوات

د نظمو نو فہرست

نمبر شمار	عمر نظم نوم د شاعر و دہنہ	نظم نوم د شاعر و دہنہ	نظم نوم د شاعر و دہنہ	نمبر شمار
۱	۲	۱۱	۴۶	تمہید کتاب
۲	۲	۱۲	۷۸	سیف الملوک ضابطہ
۳	۱۳	۱۳	۸۰	فضل الرحمٰن فیضاً
۴	۲۳	۱۲	۸۳	حبیب الرحمن حبیباً
۵	۳۳	۱۵	۸۹	امیر حیدر ضابطہ
۶	۲۲	۱۴	۹۶	ایاز رضا کراچی
۷	۲۷	۱۷	۱۰۰	عبد المالك ضابطہ
۸	۵۵	۱۸	۱۰۶	شیر محمد خاصا مینو
۹	۵۸	۱۹	۱۱۸	احمد خاصا نشتر
۱۰	۶۳	۲۰	۱۲۰	مولو ضیاء الحق ضابطہ

فہرست نامہ

نوم د شاعر و دہنہ

نظم

نمبر شمار

۱ تمہید کتاب

۲ سیف الملوک ضابطہ

۳ فضل الرحمٰن فیضاً

۴ حبیب الرحمن حبیباً

۵ امیر حیدر ضابطہ

۶ ایاز رضا کراچی

۷ عبد المالك ضابطہ

۸ شیر محمد خاصا مینو

۹ احمد خاصا نشتر

۱۰ مولو ضیاء الحق ضابطہ

اوس جو رد ترقی و محو نبرد پاره دی اسباب
 ختله پہ عروج د سوات تاریخ دے پھر باب
 مالیارچہ دکلزار لڑ کپہ زاغ زغن غر اب
 د سیال سرہ چہ سیال کر و مونبر والی عالیجناب
 دا اول ددہ ہمت دے خان خبر کپہ د احوالہ
 یوزہ نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ
 صحت درلہ در کوی پاک اللہ غنی غفور دے
 زارہ حوانان، وارہ ہر یو پہ ساعت مسرور دے
 فرمان چہ خہ کوے پہ صدق موبہ تہ منظور دے
 د قوم د ترقی خدمت د نور علی نور دے
 شری د دوری شو بہتر د زرین شالہ
 یوزہ یوازے نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ
 وطن د باغ رم کپہ خوک ناشکرہ د احسان دی

جناسیف الملوک صادق الایب سوات

طرح

یوزہ یوازے نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ

رازہ تماشہ او کپہ ہر طرف تہ حمالہ

یوزہ یوازے نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ

رازہ تماشہ او کپہ د اقبال ختله نردے

مولی پہ لوی احسان را کپے دادر نیم اختر دے

خوشحالہ قام پد کپہ جہاز زیب د دوی رہبر دے

بل گورہ خارورہ چہ نین باڑہ د سہبر دے

ہم رو بہ ترقی دوی د اجشن کال تر کالہ

یوزہ یوازے نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ

ناشکره به هغه وی چه په مثل د شیطان د
 اصیل پر خوشحالیری په موندن فضل د سبحان د
 حصه د منافق د لته هم هلته کین نیران دے
 موم په ژوند کین نه کړه صدیقی د خپل وصاله
 یوزه یوازے نیم چه په دیمه خوشحاله

طرح
 ن ن
 طوطیا په گلستان کین په خندا کیناسته جمع

نن بارة د سهر د پتنگان را غله په شمع
 طوطیا په گلستان کین په خندا کیناسته جمع
 نن بارة د سهر د خوشحالی د ه په هر لور
 هر خواته نظر او کړه چوانان دی کور په کور
 غنچه شنه د خندانه پورے بکبله کوی شور
 دعاء کوی سلطانته چه ئے ورک کړه ظلم زور

هر یو په خپل پوره د نه ئے شته د بل نه طمع
 طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع
 خندا د خوشحالی د ه په چانشته درد و غم
 دعاء کوی الله ته د خپل واکلی اعظم
 ادیب شاعر چه وړاند کړه قرطاس ته خپل قلم
 او صاف د جهان زیبا لاپوره نرو و زرشه خم
 جمال ستاد کمال چه په نظر شو د جامع
 طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع
 رښتیاده چه عادل سلطان د پاک الله رحمت دے
 داهم د خدای د لوری پونډ فضل عنایت دے
 خندا یگو، خوشحالی کو په هر خای همونډ وقت د
 غمخوار د هر یو کار چنپله غازی ملت دے
 په تا چه خوک خفه و عارب د زرتوزر کوی قمع
 طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع

ستره چه ماضی خمون د حال د انعکاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

نشته یو مثال چه به وی دا دور و دوران د چا

نه به یو منصف عادل، بیدار وی حکمران د چا

نه به زیب زینت لکه خمون وی په جهان د چا

دا سه رقیبا به په تعجب نه وی حیران د چا

لویه تجربه د لقمان او بلینا سه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

تا د ملک او قوم چه په کوم شان سه تعمیر کړے

بل د صحت تعلیم عجب غوندے تدبیر کړے

بنسکله کور په کور چه انتظام د تنویر کړے

هر ځای کښی انصاف د غریب او دامیر کړے

حک خیر الناس و من ینفع الناس ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

چه شکر نن او نه کړی دا بد بخته بید کړ دا ده

خلاف د اولی الامر په تحقیق کښی کنه کار د

تعمیر انصاف د سوات په مثل بل په کوم دیا رده

صحت دولت د علم کړه حاصل که ستا پکار د

حق وایه صدایقی حق ته د تمهیک و نسیه سمع

طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

دا سه تجربه په تحقیق کښی د احساسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

هر سړی د فکر ځان ته نن او د پرون او کړی

فرق په رشتیا د وصال او د بیلتون او کړی

بل د زړه په سترگو د کتنه د گردون او کړی

شکر د الله د بهر د عهد د مامون او کړی

گو یا پہ دغہ قوم فضل دَرَبِ العَلَمِینِ شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شِی
 مشہور پہ تواریخ کبھی دے عدلِ جہا نکیر
 ترے دَ انصاف دَ پارہ دہ بہ و کاز نَحْمِیر
 مظلوم بہ ہلہلہ لار شہر چہ بہ وہ دَ حان پہ ویر
 وئیل بہئے فریادی تہ راتہ او دِ کرا تقرر ییر

سَلِیْمِ پہ دغہ وصف یا دید لے پہ تحسین شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شِی

یو خُو خبرے واورہ تہ دَ غازی مِلّت
 ربتینے نگہبان دے دَ خپل مُلک اور عیّت
 پخپلہ دَ سپاہی پشان ولا پروی پہ خدمت
 فریاد دَ فریادی اوری ہر جائی پہ ہر ساعت
 اوصاف لے نہ ختمی ہی کہ ہر وصف پہ تضمین شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شِی

تیرے زمانے تہ چہ ن فِکْر خُوک دَ سوات کوی
 خدا تیکو کہ انسان وی دے بہ فخر ستا پہ ذات کوی
 یا وہ قتل خون یا مطالعہ دَ کائینات کوی
 حکمہ ہر یوکس پہ دے خلوص صدق صفات کوی
 ہر جائی اوری دَ صدیقی دَ حق شناسی
 ہر سری موند لے لو یہ برخہ ستاد لاسی

طرح

دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شِی

محفوظہ خزانہ وی چہ پلاس کبھی دَ آمین شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شِی

پہ صدق چہ خدمت کوی مالبار دَ گلستان
 بلبیل و رلہ راغواری بل تہ لے کوی زاغان
 زاغ و زغن چہ نہ وی ہر بلبیل شِی ثنا خوان
 ہم داد و وطن حال وی چہ عادل وی حکمران

دَدَہ پہ برکت باندِ وطنِ حمونبِ سَمبال دے
 ہر یوتہ پہ خندا دے ہر یوکس تہ پہ نیک خیال دے
 دَدَہ دے نظم نسق تہ ہر یوسرے لیوال دے
 تعمیرے **صَدِّیقِ** پہ دے زمان کنبی پومثال دے
 مُہد او معاونِ دَدَہ رہا پہ ہر یوحین شی
 دروغ نہ دی رشتیاد پہ رشتیا کہ دیقین شی

سُیْفِ الْمُلُوكِ حَبَا

صَدِّیقِ سید و شریف

فُضْلِ الرَّحْمَنِ فَيضَانِ شَاعِرِ خُوشَنُوتِيسِ

رِیَاسَتِ سَوَا

طَرَح

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باندِ خوشحالہ

رازہ کلہ رازہ چہ دِ خبر کو مہ دِ حالہ

دانہ چہ بیا حمانہ تہ کلہ کو کُصبالہ

نن بارکہ د سہر ستر کے وہی حمونبِ پلور

یوناوے د مکیز د اخلہ شوہ حمونبِ پکور

کلو نہ د عشرت د ذریہ پہ باغ کنبی شو سمسور

د سوات پہ گلستان کنبی بلبلان کنبی شو پہ شور

خوشحالہ خوشحالی دہ نون دہر سہری د خیالہ

یوزہ یواخے نہ یمہ پہ دے باندِ خوشحالہ

په جوش د محبت کښې د سیماب غوږد رقا ص شوم
 د عام نه جدا شوم د خاص سره خاص شوم
 میدان د تصور ته وړدنه په اخلاص شوم
 د فکر په دریاب کښې وړ پکې لکه غواص شوم
 خارج مکره لعلونه چه تون چک د لاله کماله
 د شاه د تاجپوشی په تاج جواوم کړه الاله
 نن جشن د حضور دے که د کوئی اختر هلال
 د ابدر د کمال دے که یو ستورے د اقبال
 یا بسکله پلوشه ده سر و هی پوره په کال
 یا دا چه په هجران پسے مدام راجی وصال
 نن جونہ د جشن تماشا کړی د دیواله
 نری دنگه غرانگه سر بهر کړی د سوشالہ
 د ازه یوازے نہ میہ په د باندر خوشحالہ

د خیال په آئینه کښې درته بنا یم یو تصویر
 په هوش شه هسه نه چه شه د خایه هو اکیر
 د سبی د جادو نه درته چک کوم تقریر
 اثر به هله او شی د ضمیر نه په ضمیر
فیضان خیل تخیل کړو د شاه مینے تہ لیوالہ
 الفاظوے په زخم د زریه کښیو دے د سما لہ

طرح

طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع
 یو ورځ زه د سیل د پارہ تلوم صحرا ته
 گلشن د خوشحالی کښې گر زید مه زه هر خواته
 یو زری عجیبہ بهار په غوک کښې او د ماتہ
 طوطیا په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

د سوات په گلستان کښن پن چغیر ی بلبلان
 محفل ته د ادب واره غونډی ری ادیبان
 په یادو د سلطان کښن مشغولیری شاعران
 د جشن په جون کښن بیا او بیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د باره د سهر تاریخ به یادوی په هر حال
 چه د اسی سالگره پکښن کید شوی په هر کال
 خوشحاله خوشحالی ده نن دهرسری په خیال
 د جشن په د شپه کښن تر صبا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د جشن فریدون او د نوروز نه د جمشید
 همونزه جشن زیاده د احمونزه د یو عید
 آزاده آزادی ده پکښن نشته د غم قید

یو ښکلی محفل کښن شاه کدا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 یو سیل د تماشه ده په هر حای په هر مکان
 تاریخ تازه کول دی نن د سوات د حکمران
 دا حکم نن راغونډ شولوی واره زاره خوانان
 د دیر خوشحالی نه په رشتیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د انجاس نه د چو پورے او شود اسی یاد
 په باره د سهر کښن حاصلیری همونزه مراد
فیضان حکمران د همونزه تلوی زند باد
 نن عام و خاص د پار د دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

دیر دیر فوائد دے رسو لی دی جہان و تر

لاس دے دلا سے دے دے پسر هر یو انسان و تر

نشہ دے سلطانہ دے عیان نہ خہ بیان و تر

هر نتیجہ دے حدیث دے خیر الناسہ دے

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

خاص دے هر پورخ دے داروئے دے ایسے مسیحا ئے تہ

چو تہ مرہ ورنہ ئے خو هر چانہ پخلائے تہ

هم حمونب دے غم دے شپہ دے پارہ یو صبا ئے تہ

هر فایده ستا حمونب دے پارہ بے قیاسہ دے

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

ستا پہ لوی ہمت سرہ دست اوطن آبادشہ بنہ

علم دے از دہ کورہ ورتہ جہل نہ آزادشہ بنہ

هم پہ جمیل وصف سرہ هر وطن کبنی یادشہ بنہ

داد ستا تو تہ حکمہ اوس خلاصہ افلا سرہ دے

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

تا دے قوم دے پارہ ہم پورہ کورہ ضرورت و ارہ

تا دے ترقی پہ عروج چوت کورہ ریاست و ارہ

حکمہ دے کلتانہ قول خوشحالہ رعیت و ارہ

ستا مہربانی دے یوے بلے نہ کیا سہ دے

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

جشن دے بارہ دسمبر دے مبارک وی ستا

دیرہ خوشحالی دے سلطانہ یو پہ لک وی ستا

ستورے دے اقبال دے تل رو سنا نہ پہ فلک وی ستا

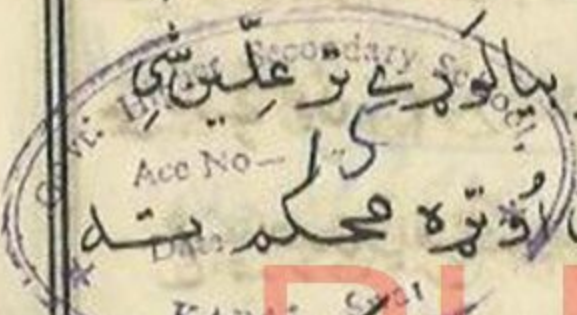
دا دعاء جو نذرہ ستا پہ حق کبی بے وسواسہ
 ہر سہری موند لے لو یہ بر خیر ستا دلا سہرہ
 تہ در زندا باد لے حکومت دستا مدام وی تل
 سو رک د رحمت دستا پونہ علی اللہ وام وی تل
 ہم د د فیضان حقیر پتا دعا سلام وی تل
 دا بنادی شروع جو نذرہ انیس بنوا پچاسہ د
 ہر سہری موند لے لو یہ بر خیر ستا دلا سہرہ

طرح

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تور دی کہ سہرہ شنہ دی ہم کہ زپردی او کہ سپین شی
 دا کہ پہ یورنگ شی نو بیا جو رہ بہ تر این شی

راشہ دورنگی پریدہ پہ یورنگ سہ رنگ شدہ
 تہ کہے عاشق نو د آشنا د در ملنگ شدہ
 زرشہ د باطل د پارہ غشہ د خدنگ شدہ
 دوست بہ د خوشحالہ شی دشمن بہ د غمگین شی
 دا سہ کارناہ بہ د بیا کو پری تر علین شی
 مان د اتحاد پہ رسی او تہ حکمہ شدہ
 زہر د تقریق د مینہ نہ واپہ کورہ مدغم تہ
 زہر د پہ چارہ د شاہ د مینہ کورہ قلم تہ
 ٹوک چہ دا سہ کار کوی پہ رشتیا سہ ناز بین شی
 دا خہ دروغ نہ دی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 راشہ دروازہ د یقین او وہہ پہ زورہ
 خپل یقین د خاص کورہ بیا ہلہ لہتوہ نورہ
 ولے تہ دیدہ او دانستہ گورے شمکورہ

خوک چه د اخلاص په جامه پتې شي نو آمين شي

تريخ نړوي بيا خلقونه ډير خوگ لکه کبښ شي

ته په صداقت د جهازيب د در غلام شه

ښکار لکه مار غه د هجت د ده په دام شه

خو به ئې بد نام ته د وفا په نوم نيکنام شه

مخ په صدق وينځه چه روښانه د جبين شي

هله به بيار و نر در ته د يار د غي آئين شي

خيال کوم هج بوره زه په دے معما کما نو

د اتش قعه نر دي که واورى هو بنيا دانو

دايو معمه د مطلب ډ که ده يارانو

وايي **فيضان** تاسوته که پوهه پر دور بين شي

کوزه پايه بړه، بړه کوزه د خود بين شي

فيضان سوات عفي عنہ سيد و شريف

الرحمن صاحب سناغله حبيب من صاحب حبيب اديب کالوچ

سوات

طرح

يوزة يوازے نه يمه په دے باند خوشحال

نن باره د سهر دے هر سر کړي له خياله

يوزة يوازے نه يمه په دے باند خوشحال

نن بيا هغه تاريخ دے هغه مياشت د دسمبر

ختله چه پر تخت وه والي صاحب بهادر

هر چاته هر سر راخي خوشحال په نظر

داز ياته خوشحالي د پر سيري د بل کاله

يوزة يوازے نه يمه په دے باند خوشحال

دے جشنِ تاجپوشی لہ د و الی صاحب والی
 یوزہ یو اے نہ یم چہ پڑ کومہ خو شحالی
 د سیال سہ چہ سیال نردی ہغہ کوی سیالی
 معورہ ہم مسرورہ پدے و رخ و نیم بد حالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 د اورخ د خوشحالی دہ نن دہر یو مسلمان
 ہر ہائے کین خوشحالی دہ پہ ہیچا نشتہ خفکان
 تاریخ د تاجپوشی چہ دے جو نب د حکمران
 وہ چہ زبون حالہ ہغہ نہ کار زبون حالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 د اورخ د خوشحالی د اہل سواتو د اقبال
 د بارہ د سہر دہ مبارکہ د دے کال
 دہ داسے خوشحالی لکہ د عیدہ پہ ہلال

د بارہ د سہر پکین تاریخ و نیم نیکفالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 امان د انقلابہ نہ جو نب د حکمران وی
 دنیا کین ترخو پورے چہ داز مکہ د آسمان وی
 ہم داسے د پہ قام باندِ مشفق جو نب سلطاوی
 دعا د حبیب دادہ ا خالفتہ لایزالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ

طرح

طوطیان پہ گلستان کین پہ خند کیناستہ جمع
 طوطیان پہ گلستان کین پہ خند کیناستہ جمع
 بن بارہ د سہر دے شاہ گدا کیناستہ جمع
 د بارہ د سہر یووی افتردے د او لس

هر یوسری ته گورم چه کوی خندا هوس
 د د پیر خوشحالی نه په هر حای کبی د مجلس
 حسد او کینه لایه نن اعدا کیناسته جمع
 طوطیا په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 بے حد خوشحالی ده ریاست کبی کور په کور
 چه ورخ د تاجپوشی ده د وائی صاب غمخور
 په زیاته خوشحالی له کتبه پاخیدا که رنجور
 آغوسته خه جا و خلقوز یبا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 تول خلق راغوند د خوشحالی شو په میدان
 هر یوکری خوشحالی په تاجپوشی د حکمران
 په هر کلی د سوات کبی په هر حای په هر مکان
 محفل د خوشحالی کبی یار آشنا کیناسته جمع

امیر دے که فقیر دے کورے هر یو انتظام
 پیشونہ دی جلسے دی، دعا کا نے کوی قام
 ٹوک چه بے آرام وہ هغه وینم په آرام
 په خوان د د سلطان ادنیٰ اعلیٰ کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 بیکاریگی هر طرف ته دروازے بنی مزه دارے
 میران بنی په د ورخ چه مسافر دروھی پلارے
 نور وائی مسافر خنکه اختر شه په تلوارے
 حبیب وائی کار و آتر په سودا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سوری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

حضوره ما ایستل بادشاہی ستا سو قیاسہ دے

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

موندے لویہ برخہ ہر یوکس کتا سلطانہ

احسان مالی جانی کوے دہرہ مسلمانہ

بیا خاصکر بہ عاجز وئے بے حد مہر بانہ

ہم دیر د احسانونہ ہم جزا د سمد لاسہ دے

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

بہ مثل د حاتم د حکمرانہ سخاوت دے

لائق د دیر تحسین د آفرین د حکومت دے

د عدل د انصاف د پہ کلی جہان شہرت دے

ستا فیصلہ ہر د میرا او د قسطا سہ دے

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

ہر فیصلہ کرے بہ انصاف عدل پسندے

ہر دے نوم د انصاف بہ تمامی جہا سر کندے

موصوف بہ د اوصافو بہ چترال بہ دیر در بندے

تعاریف د دنیا تولا کوی دلانہ کہ لپاسہ دے

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

حاکم دیوی حاکم چہ ور پکن عدل انصاف وی

ہر مدق چہ لہ بدو د رشوتہ خنے صاف وی

ہم چہ جرم او کوی بہ اقرار بانہ معاف وی

لہ دے نہ چہ خلاف شی بیاتو بہ دد خناسہ دے

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

ماوند برخہ نصیب کرے زیالہ دے نہ بنہ اقبال

چہ گرجی مظلومانہ بہ انصاف عدل خوشحال

مقصود لہ گردش د انقلابہ او سہ آل

دعا د مظلومانو تیر سخنے د الماسہ دے

ن باره د سهر د تا جپوشی ده حکمرانه
 دانیک فال تاریخ د هر یوکس و ینم شا دانه
 د اورخ له اختراکه نه ده مهر بانه
 هره خوشحالی د کال د هر یو د پاسه ده
 هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه
 د احبیب له صدقه خیل مالک ته په د سوال کبی د
 تل د تضاعف د سالگیری د کال په کال کبی د
 بل د نیکنامی غرض ے هر زمانه په خیال کبی د
 د الار د نجا هر مسلمان له ے و سوا سده
 هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه

طرح

دروغ نذدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

سوات ته چه خوک راشی پر رحمت در متین شی
 دروغ نذدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی
 لار چه یو ظالم او بل مظلوم شی عدالت ته
 دیر په خوشحالی مظلوم راضی مظلوم غمگین شی
 ز غلی عدالت ته مظلومان له هر طرف نه
 سوال د دوی قبلین د پرخفه ظالم بیدین شی
 ست سوا کبی مساوات د معتبر او د غریب د
 حق رسی ے کیبری که خوک خا او یا مسکین شی
 زیات له مور و پلار مهر بانه شا په قام د
 بیا په کومه په وجه رعیت به تر غمگین شی
 نن په انتظام باند خوشحاله رعیت د
 نه غواری هیشکه چه بدل د د آئین شی

رحمت پہ ہنر چاوی چہ مطیع د حکمران وی
د شہا نہ چہ خلاف شی ہنر دور د شیاطین شی

د غلو شو کمار و نشتر مسافر سر خطر

نہ فکر لوی غم کہ پہ صحر اسر پہ بالین شی

حبیب وائی نصیب د د والی عمر د نوح شی

د قام دہ داد عار د فرشتو د پو آمین شی

ح حبیبان الرحمان حبیب

گالوچ - سوات

بنا علی امیر حیدر رضا بونیری

ریاست سوات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

د بارہ دسمبر د خدای محفوظ لوی د زاوالہ

یوزہ یوازے نہ یمہ خوشحالہ قول جہاد دے

د سوات پہ بنکلی زمکہ جہان زیب چہ حکمران دے

مرغی وائی سند دے چہ دا تنگ امن آمان دے

مولی د پہ بنادی لوی د اکال تربلہ کالہ

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

مولی د پہ بنادی سر لری د والی ذات

ذات د دہ خوشحالہ وی خوشحالہ مولی سوات

پہ عدل پہ انصاف کبھی شاہ آغستی دی صفات
 قدم نقش قدم ہے ہر پوپک کے دکمالہ
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ کے باند خوشحالہ
 قدم نقش قدم ہے رو یہ دہہ د اسلام
 اسلام ہنہ اسلام وی چہ ہے درست خیری انجام
 انجام د نیک خوینو پہ والی کبھی دی تمام
 د ملک او د ملت خبر ندرتے محالہ
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ کے باند خوشحالہ
 د ملک او د ملت پہ محبت کبھی وی غرقاب
 د خوار و غریبانو پہ خدمت کبھی وی غرقاب
 قانون ہے شریعت کے شریعت کبھی وی غرقاب
 آواز ہے د توحید کے اورید کے دبلاہ
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ کے باند خوشحالہ

آواز ہے د توحید دے اورید لے برابر
 مہمندی رسول تہ درست و ہنہ او کوی مقرب
 یوزے د باغی پلورے تلہ امیر حید
 بیل تہ کل ویلوجہ بہ تہ رائے صبا لہ
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ کے باند خوشحالہ

طرح ۲۷

ملو طیان پہ کلستا کبھی پہ خندا کیناستہ جمع

مفل کبھی خوا پہ خوا آشنا آشنا کیناستہ جمع
 ملو طیان پہ کلستا کبھی پہ خندا کیناستہ جمع
 ملو طیان پہ کلستان کبھی د کلونو نند ارے کبری
 ک فاندی خوشحالیکی ٹوک د خیل جوش نغری کبری
 د کلوا خلی پرے فحو کے دوارہ سرے کبری

زاغان په تیخته لاره په بید یا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ چه صبا شې خوشحالی کړی
 چه باد د صباراشی پانپه خاندی قوالی کړی
 نغره د زنده باد کړی زند باد چه د و آلی کړی
 خوشحاله تمام قوم په مرجا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ مصالحت کوی د عیش
 هر یو په خپله ژبه اشارت کوی د عیش
 دنیا کښ په دنیا خلق صفت کوی د عیش
 ټول قوم مخاخر د رهنما کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی خندل
 محفل کښ چه خندا کوی هم دا کوی کتل

د و آلی به مساوی نه وی خو ک بل
 جلوس کښ د بنادی ټوټی داد کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی مذکور
 د و آلی خوشحالی نه معلومیربی مخ ضرور
 اباره د سهر د سالگیری کړی دستور
 میدان کښ مجلسیان په رضا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا دیو بل نه تپو سونه
 حق کښ د و آلی غواری دعا ټول اولسونه
 محلق کړی د خپل توانه خیراونه مجلسونه
 پاران د امیر حیدر لاس په دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

دا خبره هم هر چا و بنکے دخل قیاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه په خدمت کښی ده

هر یوه صیغه د شرافت په صداقت کښی ده

ماهم اوریدلے داوینا د عوام الناسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

ماهم اوریدلے چې د قوم خان خادم گزړے

ته خدمت د قوم کړے، نه چې خان حاکم گزړے

تله دا فقیره د فکر پورته دوسو اسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

له دا فقیره د فکر پورته ستاد وصف ده

له دا فقیره باد لغزه هم هر یو لورته ستاد وصف ده

عدل کړے انصاف کولے دا ستاد احساسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

عدل کړے انصاف کولے نه چې ته ظلمونه شته

نه په ترقی سر داسه نور قومونه شته

بنکله په اخباراتو کښی لیک د حق ستاد

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

درست په اخباراتو کښی لیک جهاز یابا ئے ته

خکه مهربانه په عاجزو غر با ئے ته

تیزه رسائی د عقل ستا چر د الماسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

تیزه رسائی د عقل ستا په سیاست کښی ده

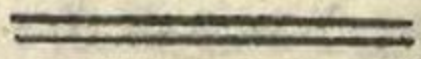
قوم د اسلام له بنه فائده ستا حکومت کښی ده

بیدار شی هغه قوم چه نیک خو به ئے حکمران وی
 خدمت چه د مخلوق کوی په ده رب مهربان وی
 هغه زمکه او غرونه کازی لوته گلستان وی
 په چا باند نظر چه دخل رب العلمین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی
 په چا باند نظر چه وی د رب هغه عادل وی
 هغه تر مرتبه د خواخلاقو هم حاصل وی
 د سوات والی پشان خدای خبر چه شوک عاقل وی
 په باره د سهر کین چا چها به مضامین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی
 په باره د سهر کین کور په کور باند بنیادی دی
 دشمن د ئے ذلیل شی چه په زړه ئے ناسوئی وی
 آزاد خود غه ژوند ک بل به خه د آزادی وی

په غیر د شریعت نه که قائم بل یوا ین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی
 غیر د شریعت نه ریاست کین دستور نشته
 قصور د ک نادانود دا ناوه قصور نشته
 ویناکوم د هانه ماته د کین ضرور نشته
 شاعر امیر حیدر د مولی نکرې چه نگین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

امیر حیدر بونیری

بناغلے ایاز صاحب دگر اچنی نہ

طرح ما

یوزکے یوازے نہ میہ پہ دے باند خوشحالہ

پرون د پینتنو "ن" پہ خندا را غلو صبا لہ

زیرے د بنادی گوندے ہد ہد را ورو سبالہ

غرد سلیمان دنکہ غری و لاہ صد ا لہ

پینگلہ د آیم بیاجورکے شودہ کھ الہ

بخت او تخت او تاج د خلی توب خنے زار پیری

کہ ناز د پینتنو فخوا باند ناز و نندی ناز پیری

تقدیر بہ کھ سدا و تدبیر و لاہ پر کالہ

فطرت پہ سدا منکو کبھی حنار اوڑھیالہ

مختر پہ نورانی غنیک کبھی ضیا را اوڑھیالہ

نشہ لہ مستی و پکے د صبار اوڑھیالہ

مقدیر او تدبیر دواہ لہ مرا نے قر بان پیری

بہادی لہ خوشحالی نہ پہ جامو کبھی نہ خائ پیری

فردوس د پینتنو د غور پیک پینتنو فخوا لہ

رضوان زیر و رکے ہسے رنگے د دنیا لہ

و رو نہ د بنادی د گور لے نہ ہر چالہ

صیرت ہم ارادو د مشیت دے دو جالہ

مہلی پینتون آدم تہ خلافت سپارے کی پیری

عوادہ د ہیواد چہ د بنادی پہ تال زنگ پیری

خیبر چہ چا خبر کرے د دھسے رنگ احوالہ

وے پوی یم پہ د پوی یم و جو بیار غلو خلالہ

کمال د پینتنو و زینید و نک لہ زوالہ

کمال ہسے کمال چہ تکمیل موی لہ کمالہ

غازی چه تاتہ گورم ننکیالی م را یادیری
 جهان زیبہ اتاتہ گورم ابد الی م را یادیری
 مبارک دیشہ دا جشن آپہ سیالو کین بے سیا
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 پستو پہ کلا سہ چہ ٹے واک دراعلو تالہ
 بنادی بہ و نہ کری چہ پچلہ شوہ واکوالہ
 وارہ پستتانه پہ ہر وطن کین خوشحال لیری
 نوبت چہ ن د ستوا پہ سہ درو کین ستاغزیری

(یا ز کراچی)

ہاغلے عبد الماک صفا فکری
 تند و پاک - سوات

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہ میہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 ہر جا فیض موند لے د بیل بیل ستاد اقبالہ
 مطہن، خورسند، ستا پہ د کور باکمالہ
 سوات کے بونیر کے دوار خلاص شو د جنجالہ
 سوال ستاد عروج کوی ہر شوک د ذوالجلالہ
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 سور رحمت لے قام لہ گورے لارے صافے
 ر ظلم دورک کپہ فرشتہ چہ د انصافے

هر قدم چه اخله مکمل وی، نه کوی لاله
 و پانده هر سو استا به اقبال شه ذخیل سیاله
 یوزه یوازے نه یه په د با ند خوشحال
 لورہ، که جورہ ده، که خت دے که کمرده
 کل دے که بنهر دے که سمه ده که غرد
 هر حای غوریدے ستا د عدل بنه خادرسا
 نشته منزری هغه بیرو و تیر ليواله
 یوزه یوازے نه یه په د با ند خوشحال
 زه وی، که او رے پکنی هر خوک خی مز کوی
 یرہ تر هه نشته خیل خیل مشغل کوی
 امن او آمان دے فکری نه خوک کل کوی
 قام د سواد علم په دولت شه مالاماله
 یوزه یوازے نه یه په د با ند خوشحال

طرح ۱۲

طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 قدرت چه د خزان ور پکښ او کوه قلع قمع

ارده بن د بهار په بنه موسم شه گلستان
 لور د حده زیات شه غوتو او سپر د لو خان
 هر کل شه په خندا چه پسرلی او کوه اعلان
 بلبل هم نغمه زن شه دوصا د کل په طمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

افغان د باغ لاره، مهر با نه شنه خا و ند
 سیاد ورک شه ظالم نغمه غریبوی خوند په خوند
 مستی کوی خوشحال دی پرند چرند په ژوند

کہ لوی دی کہ و ارہ دی ہرچا بیاموند لہ نفع
 طوطیان پہ گلستان کئی پرخند کینا ستر جمع
 عجیبہ تما شہ دہ سوات کئی بن صبا اختردہ
 د اورح د سعادت دہ بنیکل دور بختوردہ
 وطن بقول چراغان دے حکم بارہ د سہر دہ
 رنزا د قمبودہ ہر چائی بلہ دہ ہم شمع
 طوطیان پہ گلستان کئی پرخند کینا ستر جمع
 راضی دی د غازی نہ پہ بنہ شان سہ قوموند
 پہ دور جہان زیب باند او باسی تل شکر و
 فکری یوازے نہ ہر یو منصف و ایٹی حالوند
 فیضیا بہ نے پہ فیض سہ ہر شوک دی نشتر منع
 طوطیان پہ گلستان کئی پرخند کینا ستر جمع

طرح ۳

ہر سری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسر دہ
 ہر سری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسر دہ
 د اصد اٹمانہ ، بلکہ داد عام الناسر دہ
 فیض موند لے چاند دے؟ ہر و مر شوک دی؟ و ایہ
 بل پھیر او مظلومادی کوم چائی؟ خا یہ
 کئی کوپ او گوٹ حال احوال ، نہ چہ دور ایہ
 تورا د انصا د تیرہ زیاتہ د الماسہ دہ
 ہر سری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسر دہ
 شکر د اکبر د سوات پتا باند رو بنانہ شہ
 لہم لبیان اوچت نے دو مر ز رچہ د ہر چانہ شہ
 دا اقبال د چادے چہ محفوظ د ہر خزانہ شہ

طرح ۱۱

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیق شی

پہلے ۲ یو باغ دے پکن تل چہ وی بھار
ازاد ور پکن کوچی بکبلان کوی چغار
نوشہ دہ د جنت امن آمان پکن بسیار

المان کے خبر دار د زمانے دے پہ اسرار
جنت بہ و ایم سواتہ کہ جنت پہ زمین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیق شی

نہ نہ دہ د جنت زیب و زینت لوی بے شا نہ
قدرت پکن جو رکوی مناظردی لا بیا نہ
مندی پری گل، غوتی پانڑے ہم ناچ کوی د خانہ
آواز د طاہرانو اوریک شی د هر خوانہ

دالمال د دے دچہ منکول پستالپاسہ دہ
هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

نن د قام د پارہ دلتر ہر جائی اسکو لو نہ دی
نورد ترقی ہم ستاد ورائد اسکیمونہ دی
هر خوانہ موجود ستاد تعمیر بنہ مثا لو نہ دی
دے د احقیقت، ہسے خبرہ نہ د قیاسہ دہ

لے
هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

لاس پہ نام ولا رفکری دعاء ستاد اقبال کوی
مرد دستا حاصل شی پہ دارین کبن دغہ سوال کوی
تہ چہ رہبری کوے تفصیل ئے د اجمال کوی

تا کو یا آغستہ چترہ خونہ د الیاسہ دہ
هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

سستہ لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

احوال او گورہ راشہ چہ حال دتہ تسکین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

نظیر دے دجنت بسکے دستواز مکہ نامدار
طوطیان پکنی چغار کوی بے خوفہ لہ آزار
دادور مجتور دے دی ہر توک شکر گزار
خزان دے مولی دور لری دے چمن گلزار

پہ امن دے آقا تو دے دے ہر یو مکین شی

صد شکر دے اکبر دے چہ پہ امن کین اول
دقحط کش مکشہ بچ دہر قسم غوبل
اقبال دے جہا زیب دے منظم او مدلل
دے علم پہ زبور سہ فکری! بندہ مکمل
حافظ دے دے غازی محمود بوالہ العلمین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

(عبدالملک فکری، تندو ڈاک سوا)

بنا علی شہید محمد خا
صاحب مینوش ترانندی (صوابی)

طرح

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ہزار محلے دشمن کے بے باکہ نکتہ چین شی
ہلال چہ دے خودی چہ کمال سہ قرین شی
ہمال دے قاہری بے ہلہ ستور دے جبین شی
دوخت پہ کوتہ کین دے سلیمان ہنہ نکین شی
پہ تخت دے حکومت باند فائر پہ بندہ تمکین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

یقین چہ در محکم شدہ فوقوت تر نہ جو رہی
 چہ پاک در شدہ قوت نو حکومت ترینہ جو رہی
 چہ نیک در بصیرت شدہ، عدالت ترینہ جو رہی
 کہ روغ در وہ سیرت نو شجاعت ترینہ جو رہی
 پہ ذات در جہازیب کین بہ داکل در تہ آیین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 پلاس کین در قلم در مقدر وجود کتاب دے
 دروند پہ سمندر کین در آسمان فقط حباب دے
 پہ سترگو در مؤمن کین در اذراک جہا سراب دے
 در دہ او در حق مینج کین در یرنہ غوندر حجاب دے
 اوچت شی در حجاب چہ چہ روح در شاہین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 دسوات در والی کار واپہ تعمیر در زندگئی دے

ہاں در تصور کین در تفسیر در زندگئی دے
 ہاں در سراپا وینہ تو قیر در زندگئی دے
 ہاں در فراست کین در تدبیر در زندگئی دے
 نظام پہ حکمئی در بنہ سیرت سنا سنکین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 ہاں در مینوش کین کہ داطوق در خدمت دے
 ہاں در خود والی صاحب نشان در محبت دے
 ہاں در جب لازم ہما در قول عمر صفت دے
 ہاں در چہ چا حلال کورک نو دا عین شرافت دے
 کمال در حسن ہم در داکہ کورک چہ نمکین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

شیر محمد مینوش تور لانڈی، صوابی

بِنَاغِلِ أَحْمَدِ جَاوِضًا نَشْتَرُ عَلَيْرَ السَّوَا

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہ میہ پے دے باندِ خوشحال

دلشاد کرمی آزادشہ ہر نفر چہ دجنجالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پے دے باندِ خوشحالہ

خوشحالہ ہول وطن در ب پے دے کوم عظیم دے

پے دور جہازیب کبی چہ مو نبر خوشو دسیا

شکر بیا پے شکر چہ پمراستہ لہ دے ذات شہ

معراج د ترقی جو نبر نصیب د ذوالجلالہ

پسنتو نہ راشہ گورستا و طن خرنگ جنت دے

واورہ درتہ وائی دھمکل زبا د حالہ

معراج د ترقی چہ دے ذات پے مخی بیاموند

کبی ہر نفر لکہ سور ما جو نبر دخیالہ

عزت دے کہ عظمت کہ د دولت د جہازیب

راحت و مسرت دے و صوتا کرہ د اقبالہ

ماور د خوگ وطن تہ کہ خوگ کید تنگہ وائی

دلشاد پے دولت د خیل وطن دلایزالہ

پے در کبی د خالق پے د نشتر وی دعا د اتل

آشنا کرہ مو نبر د خوگ وطن د تنگ د لوی کمالہ

طرح ۱۲

بلو طیان پے گلستان کبی پے خندا کیناستہ جمع

نوتہ نیمہ شپہ کبی جہازیب بلہ کرہ شمع

بلو طیان پے گلستان کبی پے خندا کیناستہ جمع

اُوچتے کورے خوگ راک پے شروع شو نو بتونہ
 ماٹل شوہ دھر ملک دھر وطن نہ و تہ سمع
 زاغان کہ خاپیرک و و روان کل شو نامراد
 ریزا د جہازیب کورہ لہ و وارو قلع قمع
 خوگ وطن جو نب بہ د جنت نہ یو حساب شی
 د درد لایزال نہ د نشتر شو داسے طمع

طرح ۳

هر سری موند لویہ برخہ ستاد لاسر دہ
 فضا د کوم ستا چہ ن پسر جو نب لیا سر دہ
 هر سری موند لویہ برخہ ستاد لاسر دہ
 سیرت د فرشتونہ فیض د نر نہ م آقا خانے
 حسین چہرہ در کورے لایزال عجب د ناسر دہ

اسوات د گور خود قسمت چہ د اصلاح کورے
 سر کند مو نبہ تو لو تہ زیبالہ پنج حواسر دہ
 وطن د پستونو چہ بہ رشتیا سرہ جنت کورہ تا
 د حال ژ بہ گویا دھر چمن پرے د احسان دہ
 اساد پستونو د وطن زیبہ اجہان زیبہ
 صداد مر جباد پہ کور دار د چپور اسر دہ

طوطیان لہ د چمن بہ د تل ستای پے نغوسر دہ
 منوس ز باد زا غ دہ چہ عروس لہ د سپاسر دہ
 ایم نہ پستون در تہ قابل چہ بہ احسانہ شہ
 بہ کامیا نہ شی ثابت جو نب د قیاسر دہ
 اے جو نب سلطانہ مبارک بیا مبارک د شہ
 وینا د نشتر دادہ چہ سر کند لہ قرطاسر دہ

سلسلہ

طرح ۱۱

دروغ نمدی رشتیادی پر رشتیا که دیقین شی
 پستون به خوارشی خنکه چه باد شاه عدا آمین شی
 دروغ نمدی رشتیادی پر رشتیا که دیقین شی
 نیم ریا کار بچان نه خونب م ریا کار شی بل
 های دریا کار به په آخر کنی تحت ترین شی
 کید لپ قدم حماد سوات په زمین کنی ته
 گوره کائینات چه خاک وطن حماد آیین شی
 دے ددم قدم د عالیجاہ بلند مژم جو
 زیات به له د حاله استقبال جو نبرنگین شی
 آباد لوی خاوند حکمران جو نبر د سوات
 په سوال د کشتتر له فرشتون هم آمین شی

احمد جا نشتر سکنة علیگرامه سوات

بهاغلی مولوی ضیاء الحق صاحب

علیگرامه سوات

طرح ۱۱

یوزة یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ
 ہونہ تیل حکمران او سے اے شاہ بلند اقبالہ
 ہر شوک د بھامند کولہ خیل جو اولہ نوالہ
 نول ستاد عانی کوی کہ شوک لوی د کھورسا
 یوزة یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ
 با جو پے پھاٹای جو نبر د پارہ مدر سے کرے
 ہر خولہ دہر سپری د علمو نو ہر سے کرے
 معور د کچہ کل واپہ دھنراو د کمالہ
 یوزة یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

داهغه افغانان دی چه پیشه ئی شرسد ت و
 له رور اوله عزیز سئ ئی بغض و عداوت و
 بل کار به له دوی نه وه ئی له جنک اوله جداله
 یوزه یوازے نه یه په د باند خوشماله
 اوس ناست دی په آرام سئ کوی عیش و عشرت
 پیدا ئی یوله بل سئ دے انس او محبت
 تول ستا شکر گذاردی خلاص د ظلم د جنجاله
 یوزه یوازے نه یه په د باند خوشماله
 جاری په هر مقام باند ستا بحر د کرم د
 ن ستا په اهتمام سئ تول ستا باغ ارم د
 پاک رب د معمر په عمر نوح کوه نیک خصاله
 یوزه یوازے نه یه په د باند خوشماله
 پونب تل حکمران اوسه اشاه بلند اقباله

قدرت د رب موجود زمکه آسمان وی
 سات په سار زمین کنی جهازیب د حکمران وی
 د سوال جو نوب قبول کرے پخیل فضل ذوالجلاله
 یوزه یوازے نه یه په د باند خوشماله
 پاک رب د معمر په عمر نوح که نیک خصاله
 ستا غلام خلقه بگوش
 کرے له خیل لطف و کرم نه فراموش
 د داسه خاکسارانو پرورش کو د عاله
 یوزه یوازے نه یه په د باند خوشماله
 هر شوک د بهر مند کو له خیل جو اوله نواله

مولو ضیاء الحق، علیگرامه - سوات

بنا علی جناسا مطا محمد رضا منکون

طرح

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

داوی رحمت در بے پہ جہا دیوے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

دنیاکن دھر قوم د انتظام شتہ

ہین امن ممکن نہ دے بے امیر پہ جہا

د اشاذ بلکہ عدم دی چہ آمین وی د جہا

رحمت نوی فرشتہ خونہ والی دے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

بے کوثر بے ریا تل د خیل قوم کوی خلد

روز غمخور د قوم د ترقی د یو پہ محنت

ای دے توینہ حکم رب پہ د غہ نیک خصلت

جلال کمال نے حکم د در ب نہ بے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

مائد خونہ دستوادے جہان زیب پہ زہرہ سلیم

بانی دہر نیک کار دے بلاریب پہ زہرہ حلیم

مبول د عام الناس دے شرافت لری عمیم

صد آفرین پتاشہ والی ستا پہ افعالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

رو بنانہ شہ تاریخ ہم د گل ستا پہ دوران

مائل ستاد انصاف حکم ہر شوک د جہان

در اصل بجاہد نے ذیل مذہب د کورہ رو بنان

قائد لقب د ستا صدر را عظم نے بے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

طرح ۲

ملو طیان پہ گلستان کبیر پہ خندا کینا ستر جمع

۱۰ بارہ دسہرہ یونسیم د نو بھار

ملو طیان پہ گلستان کبیر پہ خندا کینا ستر جمع

۱۱ بارہ دسہرہ پنجم کان جو نبرد عیش

۱۲ بارہ دسہرہ رحمت د اتاریخ جو نبرد عیش

۱۳ بارہ دسہرہ کواکب د اقبال جو نبرد عیش

۱۴ بارہ دسہرہ رحمت د جہان زیب د ہر دیار

۱۵ بارہ دسہرہ یونسیم د نو بھار

۱۶ بارہ دسہرہ جہان زیب رب پہ سادل باند کبریٰ

۱۷ بارہ دسہرہ ظلم لایہ نین پہ سوات شروع د فجر

۱۸ بارہ دسہرہ زغور د قوم د تل ظالم تہ کوی قہر

۱۹ سوات یو گلستان دے تہ ہم گل ادعم شمس

۲۰ دادرسی دہر مظلوم ہے تہ سایہ دہر شمس

۲۱ تہ سورہ رحمت ہے تہ رعب دہر بشمس

۲۲ د نپل توآ پشت و پناہ ہے کشتیا ہے بے مثالہ

۲۳ یوزہ یازے نہ یہ پہر د باند خوشمالہ

۲۴ دراصل تہ د خدای ہے پرستار دیر پہ غلو

۲۵ ستانیک محل دہر مومن پہر زہ جو رشوے مومن

۲۶ دہر مفسد د زہ نہ حسد دورشہ ستا پہ چو

۲۷ نین سواد ار امان شہ پہ آرام دے مثالہ

۲۸ دغا و رب تہ مدام کومہ زہ مرزا سلطان

۲۹ آمان د د زوال کوی رب د عدل دامیران

۳۰ قائم د پہ جہان وی د اقبال ستور رو بنان

۳۱ فصیح ملیح بشر جو نبرد الی دے مثالہ

۳۲ یوزہ یازے نہ یہ پہر د باند خوشمالہ

دامن فرشته ده که رحمت در رب غفار
 داستاداران امان که به رشتیا سزای غم
 دقوم دملک دپاره شب و روز کوی محنت
 هم خوب او هم خوراک بی دے دقوم به محبت
 عاشق داجهان زیبا د معشوقه خیل رعیت
 دراصل مجاهدی، رد بدعت، شوهر لار

دعاء دعام و خاور ته جاری دهر فمه
 ملیح دهم فصیح دجهان زیبا دهر بشر
 ناسخ دهر قبیح دے دل صفا دے به عنصر
 رو بنان پرے کل جهان د معطر دے منور
 اننقش فی الحجر بی به دنیا جو به یاد کار
 مقبول دعام و خا د مشهور د تول عجمه
 طوطیان به کلسنا کنی به خندا کینا ستر جمع

سوال ته به درگاه در رب غفار کوه اے سلطان
 کل مخلوق دهم رنزا زیب دجهان
 ترقی عروج دسوات دے دآسمان
 و انما د عدالت به جاری لوی به جار
 رو بنان پرے کل سوات ذریه خالی لوی دغم
 طوطیان به کلسنا کنی به خندا کینا ستر جمع

طرح ۳۴

سری موند لے لوی به برخه ستاد لاسه ده
 در صبا بی شو به چه رنزا دعام خاصه
 سری موند لے موند لے لوی به برخه ستاد لاسه ده
 رحمت بی نه تا فیض رسی نه چا و ته
 رحمت بی چه جاری شو لے هر خوا و ته

زیب د کل جهان شوئے ذ زیرو نه بالا و ته
 ابرو د جھارے غنچه زمکه ستاد لاسه ده
 هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده
 ته باد نسیم ے چه مدام جھار د کلو ے
 خه بنه منقسم ے چه مدام جھار د کلو ے
 خه بنه منتظم ے چه مدام جھار د لوه ے
 هر پښتون شرف رتبه موند ستاد لاسه ده
 هر سړی موند لویه برخه ستاد لاسه ده
 ته خوشبویه کل ے زیب د باغ او د جهان ے ته
 ته زیب د ور بل ے سیال د نیشته عالیشان ے ته
 ته قدر شناس ے قدر صند که قدر دان ے ته
 تل عفوه ستا په مظلوم ستاد لاسه ده
 هر سړی موند لویه برخه ستاد لاسه ده

تل ته مساوات دهر مسلم که وے د خان سره
 نشته عدالت کین تفاوت زیرو بالا سره
 که رب نظر د مرحت کوی له تا سره
 ته مشعل د ستوانے رنرانی پر ستاد لاسه ده
 هر سړی موند لویه برخه ستاد لاسه ده
 باره د سهر دے دا پنجه سالگره د ستا
 هر سړی مسرور دے استقلال د خپل ملک د جا
 بخت د بار اور شه بهر زیمه اشته تا بند ماه
 تل کوی دعاء سلطان محمد چه ے د لاسه ده
 هر سړی موند لویه برخه ستاد لاسه ده

طرح ۱۱

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

تل زیب ستا د جہاد، جہازیب کہ دیقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

اے سواتہ، تہ صدے دُر شہوار ستا جہازیب دے
محفوظ د امانت ساتھ درب نہ ستا د ازیب دے

تل خیال ہے تو کمال ساتھ زوال ہے ستا ہر عیب دے
کمال ہے ستا کمال د کلام کہ دیقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

اے سواتہ، تہ تاراج و تل د غیر و بے آماج
بے سہ سر پرست تباہ برباد لکہ د جاج

صد شکر دے مالک شو د خپل قوم د ملک د راج
سامان ہم د عروج کمال پہ ستا جو رہا بالیقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ستا ورنہ شیرازہ وہ، مکملہ شوہ ہنسپار شہ

معمار د خپل قوم پیر نہ خان و نج پوہ بنہ بیدار شہ
تعلیم صحت، تنظیم شہ ستا نصیب شکر گزار شہ

دالوی غمخوار ہمدرد ستا د اولی د کہ یقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

حفظان بچاؤ د خپل عزت دولت کہ د مطلب وی
ہمدرد شہ د سردار زیب د جہا کہ د مطلب وی

دیوہ د خپل قسمت دہ، دیر احتیاط کہ د مطلب وی
خان یوی پہ سود و زیا کوہ پہ ایما کہ دیقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

گنہگار دے تہ اے سواتہ تل د غیر و وسے غلام
ظلمونہ، بدعتونہ، ورنہ رسمونہ تول د قام

مالک د شریعت د سیاست شو لے نیکنا م

مشکور بہ د احسا د خپل والی شی کہ یقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

دنيا ستا تما شڪيره ستا د عقل په نظام
 تل هوش عقل سليم سانه دخپل ملك په دوام
 هلا انكشت ماشو د عروج په هر يو بام
 تل زيب ستا د جهان د جهان زيبا كه د يقين شي
 دروغ نه دي رشتيادي په رشتيا كه د يقين شي
 ما هر د سياست د جوهر رستم د زمانه
 قائد هو نبرد سواد كويادكار د زمانه
 قاسم فاتح د سواد د بدعت د زمانه
 زوند نوم آبدى شه زيب د سواد كه د يقين شي
 دروغ نه دي رشتيادي په رشتيا كه د يقين شي
 دراصل خير الناس د اسرار هو نبرد قوم
 رحمت د الله هو نبرد پاره د قول قوم
 بشر د رب په فضل د غيبي رحمت د قوم

ما هر د سياست عقل سليم كه د يقين شي
 دروغ نه دي رشتيادي په رشتيا كه د يقين شي
 در شب و روز كوشش جاري د ستاد ترقى
 نه خه چه ستا اولاد له جوهر بنيا د كاميابى
 د قبول نه ورسته و اوس شو وړاندې په سيالى
 اے سوانه خوش قسمت په خپل دين كه د يقين شي
 دروغ نه دي رشتيادي په رشتيا كه د يقين شي
 ما ز سلطان به تل د رب په دركوى د سوال
 عزت ژوندون مدام وركې د خضر په مثال
 د امر د قسمت د سوا ساني تل د زوال
 تل زيبا د جهان په جهان زيبا كه د يقين شي
 دروغ نه دي رشتيادي په رشتيا كه د يقين شي

سلطان محمد، منگورا، سوات

بناغله شیرضا چندخو، سوات

طرح ۲

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تیارہ کنی رنوا ہلہ وی بنکارہ چہ عارفین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تیارہ تورا تیارہ وہ چہ لانه وہ جگومت

نہ علم نہ ادب وہ نہ جا پیر نہ شرافت

ہر خوک ووبے خبرہ د ہنراو د حکمت

نہ دول وہ د خلقو او نہ دازیب و زینت

ہمت او کوی مالیا رنومرا و بوتے ہلہ شین

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ہمت د جہان زیب چہ کرہ د عدل دیوہ بلہ

پسنتنہ د خیل قام نہ ہے دہر تکلیف کولہ

فائدہ د رعیت بہ ہے ہر وخت لستولہ

مدام میوہ د رحم ہے پہ ہر مقام کرلہ

اوس وای ہول قومو نہ چہ پہ شاہ آفرین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

اوس وای ہول پہ شوق چہ د شاہ یو و فادار

قائم دیری تل د سلطنت پرورد کار

د ابنیکا وطن باغ شہ پہ د باغ تازہ چہار

رشتیہ وای شیرخادم لفظونہ د اشعار

راحی د دہر ملکہ کہ شوک سیل نہ شایقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

شیر ، چندا خو ، سوات

شر شور کوی طوطیان د دے وطن پر سرور
داستا بنیکے دوران بنہ زمانہ غم بہ ہر سیر
ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ

قومہ خوشحالیکے چہ ن بارہ د سہر دے
والی صاحب پہ دے ورھے ایسوک تاج پس
دہ ورخ د خوشحالی حکم پہ ہر سہری اختر
خوشحالہ ن عالم د خوشحالی پرے قیاسہ
ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ

ستا بنیکے دوران د پورے مزے د غر یما نو دی
خانندی خوشحالی پرے پہ مظلوما نو دی
سخت ورھے ن دریاست پہ ظا لیم نو دی
رب د اجور در کپی داد عام خا الخاصہ
ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ

تا د علم جال پہ وطن خور کپہ فیض رسانہ
ہر یو کار خیر کرے تہ خیل قوم لہ مہر بانہ

بنا غلے خور مہر النساء صاحبہ بانو کو کاری، ستوا

طرح ۳

ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ

ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد درہ
منع د عطاء نہ د کہتر، نہ لہ مہترہ
بل چینہ جاری د عنایت د لہ دفترہ

مغہ ترے فائز چہ ارادہ لے لہ اخلاصہ

ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ

بلبل کوی نغے پہ باغ کین کوی پہ نخر و
قدما انہلی د نازہ پہ رور و راجی خار و

بناغے پیر محمد خاصا، ساکی، سوات

طرح ۱

زکے یوازے نہ یہ پہ دے باندِ خوشحالہ

خیر یوازے ماد پارے نہ خود عام دے

ہر سرِ رضا دے حکم خلاص و جنجالہ

زکے یوازے نہ یہ پہ دے باندِ خوشحالہ

نشتر دے خفہ در نہ ہینوک د سوا پہ ملک کن

نور ملکونہ وائی چہ شو لاند ستاد جالہ

رعیت بہ بے خود فخر کوی چہ ستا غوندے شادی

ہر سرے دلاند ک پورہ پورہ د خیالہ

داستاد ترقی سوال چہ کوی پہ خامین دی تول

بل تا غوندے شوک نشتر چہ دشمن کوی بے مجالہ

ستاد فیض عام نہ رعیت شہ قول شاداند

حکم در تہ پہ بادشاہان کین پیاسدہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد کلاسرد

حق چہ ستاد شکر نہ مہی ہغہ انسان نہ دے

نہ محسن ہغہ کچہ قائل در احسان نہ دے

رب چرے ملکوے د ناشکرہ مسلمان نہ دے

ستادہ دعا گو حکم بانو چہ حق شناسدہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد کلاسرد

مہر النساء بانو، کوکاری، سوات

دست او که حیوانا که جماداتی بول نارے وہی
 عادل ہے تہ عادل اے والی شاہ با کمالہ
 پورے بہ وصف نہ کری کہ شرح پیر محمد خا شی
 کہ تیر پے د وینا کاند اتلس نولس کالہ

طرح ۲

طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع

طوطیان پہ گلستان کبھی خوشی کری خند پد
 دیوشاخ نہ کری بل شاخ تہ د نازہ جھید
 تیاریہ د خیرہ لاریہ زاغان حکہ رمید
 ددہ دھنہ تختی د بنما تو یہی د مع
 طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع

تیاریہ د مملکہ لاریہ بہ وطن آ بادا نی د
 ویستی دی دوستانو د آرام زندگانی د

چہ بغض لوی زریہ کبھی د پیرے زیا تہ نادانی د
 قربان چہ لتاسا کوی ورسٹی د عقل قمع
 طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع

وطن د دختن خنہ دو چند جوہر کہ فسقا د
 خوشحالہ بہ وی ہنہ چہ کری تیر ساعت پریا د
 نہ جہل شتہ نہ مکر نہ فریب شتہ نہ فساد

دارحم د چہ بلہ شولہ ستاد حسن شمع

طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع

پہ ورخ د تا چپوشی خلق یوبل تہ مہش پیر شو
 د زمکے زیر کینچو نہ د زمین سے تہ ظاہر شو
 د چالاس کبھی چہ خاک و دھنہ وارہ جو اہر شو

تہ ہے سنگ فارس خلق بہ زر کوی طمع

طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع

بہ فضل د اللہ د ہرہ چارہ منتخب شہ
 بالا د پہ شاہانو کبھی اے شاہ لوی منسب شہ

دے صاحب وطن واریہ پہ مثل د جنت دے
 خوشحالہ تے ہر وقت تمام واریہ رعیت دے
 دعا دورتہ جو نبردہ ہر یوکار دے سنکین شی
 دعا دورتہ جو نبردہ دا دعا در رب قبولہ کبری
 خلاص دے پہ دین دنیا کن پاک اللہ د نولہ کبری
 نیکہ دے غوث الزما دے پہ دعا دے رنگین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

نیکہ دے غوث الزما دے پہ سید شریف مزار لری
 تختی تے دشمن شاہ جہازیبلا س کن تلوار لری
 شی د مبارک ہم مبارک د ہمنشین شی
 شی د مبارک سبار کی مونہ پکار دے
 وی پیر محمد خان د دگی پاکہ راتہ لار دے
 دا دور د قائم وی ہم قائم د پرامین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

پیر محمد خان دالی، سوات

بناغلی محمد نوشیر و اصحاب شاد پیری

ریاست سوات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ یہ دے بانڈ خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ یہ دے بانڈ خوشحالہ

خوشحالہ ہر انسان دے ما خبر کہ د احوالہ

خوشحالہ ہر انسان د خوشحالی کبری کور پہ کور

بوراپہ سر و غنچو د باغجو کو حی لور پہ لور

بلبل د پیرہ جوشہ خان لہ جو کہ تنگ تگور

بادشاہ چہ عادل راغے خلاشہ د جنجالہ

یوزہ یوازے نہ یہ دے بانڈ خوشحالہ

بادشاہ د عادل راغے پھر خای جو رشہ انصاف

د حق پہ سترکہ او گورہ بکین نشته خلاف
 بیزہ شرح او بہ سکی تل پہ یو گو در کین صاف
 قلم شہ ناچارہ ستاد وصف د کمالہ
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ د باند خوشحالہ
 قلم شہ ناچارہ ستاد وصف نہ سلطانہ
 عادل ہے رحمدل ہے پہ غریبو مہربانہ
 رشیتین ظل اللہ ہے اے جو بیزہ حکمرانہ
 بادشاہ دھر وطن شہ سوال کوم د ذوالجلالہ
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ دے باند خوشحالہ
 بادشاہ د روی زمین شہ دعاء کیم شام و سحر
 تاریخ د تاجپوشی دے پہ بارہ د سمبر
 د اورح د خوشحالی دہ پونڈ باند لوی اختر
 مرزا نو شیروان حکم پہ جوش کرجی د حیا^{لہ}
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ د باند خوشحالہ
 خوشحالہ ہر انس د خان خبر کہ د احوالہ

طرح ۱۱

طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع

طوطیاں پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع
 شکر دے اللہ چہ د زاغانو لوشو طمع

شکر دے اللہ دے چہ زاغان شو تار پہ تار
 پیدا چہ شہ پہ سوات کین د مظلومو مدد کار
 فضل پونڈ و شہ د خالق غنی غفار
 د ظلم تیارہ لاریہ چہ رو بنانہ راغلہ شمع
 طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع

تیارہ د ظلم لاریہ رنہ اپی شوه پہ جہان
 موٹی د تل پسر لری جو نڈ دا حکمران
 د سوات ز مکہ ہے جورہ کورہ خایستہ جنت نشان
 د حق پہ غوگو و اورہ دا خاند پہ سمع
 طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع

د حق پہ نظر او کورہ د سوات پہ سر زمین
 ٹاٹ پٹائی بیکل خایستہ باغی پہ بند آئین
 سوال م پہ در کاکہ کنی د ر ب العلیین
 خاوندہ لایزالہ دشمنی اوباسے قمع
 طوطیان پہ گلستا کنی پہ خدا کینا ستر جمع
 خاوند لایزالہ دشمنان کے کورے تاراج
 ترخو چہ وی ژوندی پس ددہ لورے دا تاج
 مرزا نوشیروان پہ صحبت لکہ دراج
 د خولے نہ کے د جوشہ پورہ اوختلہ منع
 طوطیان پہ گلستان کنی پہ خدا کینا جمع

طرح ۳۳

ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 شک پکنی ہیچ نشتہ دا خبرہ بے وسواس دہ

شک پہ کنی نشتہ خا وادورہ قیل و قال
 ظلم ستم زور و ہر سہی وہ پہ جنجال
 چہ تہ د سوات زمکہ چہ تہ داسے دول حال
 لاند پہ قندیب چہ وہ دہر پاپا اوس لپاسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 چہ تہ وہ قندیب سراسر جور و ہمالت
 د خان ملک د لاسہ دا وطن وہ پہ زحمت
 فضل دربارہ شہ ستا پورے رائے حکومت
 اوس کہ فکر اوشی نظارہ د کوز و پاسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 اوس کہ فکر اوشی نظارے دی لور پلور
 لاری مویترے دروہا ہر سہری پکنی سور
 سر کونہ مزین شو آبادی شوہ کور پکور
 ژبہ د قلم تیرہ کپے د الماسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ژبه د قلم تیره کړې په هـنـز
 تاریخ ته چه م وکاته وه باره د سمبر
 هر سره خو شماله گوتی جوړ دے پرے اختر
 مرزا نوشيروان خوله د چکه د سپاسه ده
 هر سره موندلے لويه برخه ستاد الله

طرح نما

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی
 آواز د صداقت چه وی د هر چا پر آمین شی
 د روغ نه دی رشتیا د ماضی او گوره حالات
 پوره به در معلوم شی حقیقت او واقعات
 د عدل زمانه د خو شمالی ده نن په سوات
 امن د آمان د خبر دار د سامعین شی
 د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

امن دے آمان دے هر سره دے په آرام
 سوات شه په مثال یوه توبه دار السلام
 غازی ملت چه بنه خدمت او کړو د قام
 په خپله به قائل شه که د زړه یاد آیین شی

په خپله به قائل شه چه خبر شه په احوال
 چو ته په دنیا کین به ئی پیدا نه شی مثال
 د ایم دی قایم دی داستوره د اقبال
 قبوله که د عام په درگاه در ب متین شی

قبوله که د عام شی په در د پاک اکبر
 مبارک د تا چو شی وی نن په باره د سمبر
 مرزا نوشيروان نه ستا پوره نه شه دفتر
 که لاند ک نظر نه د تاریخ د زمین شی
 د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

مرزا نوشيروان شاد پیری، سوات

بناغے شیر افضل صا افضل سید و شریف، سوات

طرح ۲۱

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا سته جمع

چہ بلہ ورتہ شوه د جہاز یبار خسار شمع
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا سته جمع
گلو نو ہر طرف تہ پہ بوستان کبی او کپو زیب
حای پہ حای انصاف دچرتہ نشہ دے فریب
ہر حای امن آمان د پہ اقبال د جہاز یب
شہادے سلا فی لوه راچی د باغ رمہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا سته جمع
طوطیان دے سلا فی لوه راچی د سردرونہ

پاتے بہ حیران شہ کہ خبر شوے د قصو نہ
تیارہ د جہل دتے دہ د سوات د کنارونہ
ہر حای خوشحالی دہ سالگرہ د ن شپہ رمہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا سته جمع
ہر حای خوشحالی دہ کل د کل سہ سہ سیالی کپی
سواتیان بے غمہ گرجی بول خوشحالہ خوشحالی کپی
خند دے کما مت چہ حفاظت دے دامالی کپی
عروم دے پرایے نہ د شوک د لطف د کر مہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا سته جمع
عروم دے ددرہ شوک تلے نہ دے
راغلی چہ پہ خیال کبی شوک د دہ دے
شک وریکین نشہ ر حمد لہ بنہ پورہ دے
افضل وائی سہ مال د قرا باد د صفہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا سته جمع

طرح ۱۳

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

گنہ نہ یم پہ غوگو ما اوریدے کعام خاصہ

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

گنہ نہ یم پہ غوگو دہر کس م اوریدے دی

دوع یمہ پہ ستر کو کار نامے ستا کتلی دی

سوات شولو گلزار چہ ظالمان تررب دیستلی دی

داسے ظالمان پہ مٹکنی ستاد خنو خزی دی

ایہ د عدل ستوریہ ما دیستلے داد قیاسہ

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

ایہ د عدل ستوریہ ستا پشان حکمران

چرتہ بہ پیدانہ شی کہ چانو کوی ٹوک جہان

سنا کین ستا پشان بہ پیدانہ شی داسے خو ان

تاجدارہ نامورہ رب دتل لورہ شان دان

درجہ در رب سوا کوہ داد عمام د والناسہ

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

درجہ بہ فخر دیار دیکرہ بلندہ پاک سبحان

مالیار دہم اللہ لورہ د سوات پہ د بوستان

دیر بہ وی کم عقلہ چہ بہ تائے وی خفکان

حق تا بہ حقدار و تقسیم کرے بہ نہ شان

ہرہ فیصلہ ستاد یوے بلے لیا سہ

د حق د فیصلہ دی پرے قائل پھر ملکو نہ

خکے اے سلطانہ پھر حای ستا صفتو نہ دی

بنیکے د نظام د حای پہ حای نشنہ چند و نہ دی

لاپہ تیاریہ کی بل پہ ہر حای مشالونہ دی

افضل و ایی عمر دیر شہ دارنر استاد اخلاصہ

شیر افضل، سید و شریف، سوا

دے چه خدای بادشاه که، شرم زاردهنگ کاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ
 دے چه خدای بادشاه که په باره د سمبر
 لرے ده یو دم که د عدل قام ته ور
 موسم د پسرلی شه شو خلاص بشکاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ
 خاوره یو شزر سو، کانوی یو لعاونه شو
 جو پ ترے قضا قسم راشه دینه محاونه شو
 خانے حکمران دوی دا بلند اقباله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ

طرح ۱۲

طوطیا په کلسنا کین په نند اکینا سته جمع

بناغله خان صا منگوره سوات

طرح ۱۱

یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ

یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ
 هر انسان چه وینم کوک که حی له خیاله
 سوره سمبالیکی، قد د صنو بر وینه
 راشه تماشه له، ته د قام رهبر وینه
 دازیبا د جهاد د، چک د کماله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ
 دارحم چه اوشه، پونکه په سحر کین
 ککل شه دا کلاب، په باره د سمبر کین

داعدل انصاف نشده نن په زمانه
 لوی واره حمونزه شو په عقل پیمان
 اء خان قصابه هر خوک پو شو پرمع
 طوطیان په گلستان کښې خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده
 جمنده د ترقی حمونزه په تو جهها د پاسه

ستا په همتو لوسه لور حمونزه وطن شه
 د سیالو سږ سیال شه، بسکله هر کلشن شه

دامهر بانی دهم د عدل د لیباسه ده

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع
 ملک ټول بهار بهار شه، شوه بل د عدل شمع
 چه کوم وخت په چمن کښې د طوطیانو شه چغار
 سره خان له جوړه که عجیبه خک سنگار

د عدل خوشبوی شو بیلار اغله په طمع
 طوطیا په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

روانه خوشبوی د عدل شوه د شهر یا
 په باره د سهر کښې تاج پسر چه که تا جدار

غک د اختر اولکید د هر سړی په سمع
 طوطیا په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

هر سړی خوشحال شه چه شه دریم اختر
 شمع عدل انصاف شه لیر شه د عدل ور

په پیره خوشحالی شو د هر جا وچه شو د مع

طوطیا په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

رنگ رنگ ترقی و رکوع قامله ملک زیبا شده
 به باره دسهر کنی دهر چا حق ادا شده
 راغله دافشه هم د سنی یوکم پچاسه ده
 هر سری موندله لویه برخه ستاد لاسه ده
 داکار به اتفاق او شه، ستا په نیک خصلت
 تل به ته کامران ئی، چو وی د ا صفت
 د معلومه شو مو نبه هغه وقت د قیاده
 هر سری موندله لویه برخه ستاد لاسه ده
 ای خان قصابه، ستا چه خومرا که تو ان وی
 صفت به د په خوئی کنی د خیل عادل سلطان وی
 و تله د اتکه یو د سختی او د افلاسه ده
 هر سری موندله لویه برخه ستاد لاسه ده

طرح ملک

دروغ نندی رشتیادی به رشتیاکه دیقین شی

دروغ نندی رشتیادی به رشتیاکه دیقین شی
 چه د عادل انصاوی جهها به یو رهین شی
 شر شا بار وطن وه جو به د ظلم یوسنکار وه
 یو دم ئی صفا که چه عادل ئی شهر یار وه
 لیدک د عز تو نو سنکار بن به هر چین شی
 دروغ نندی رشتیادی به رشتیا دیقین شی
 خیل حمونبه ملک د، خیل پر حکمران لرو
 بقول شکر گزار یو چه د ا سے رنگ سلطانو
 هغه ملک به لور شی چه سر دار پر خیل مکین شی
 دروغ نندی رشتیادی به رشتیاکه دیقین شی
 دده به برکت حمونبه لار شه جهالت
 به باره دسهر وطن ته راغله د پوراحت
 داوی خان قضا چه لوی وار به یو حسین شی
 خان قصاب - منگوره، سوات

بناغی دلاور خاصا دایگی

ریاست سوات

طرح

یوزہ یوازے نہیمہ پورے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہیمہ پورے باند خوشحالہ
خوشحال رعیتیا دستا پورے عدل و حضوری

یوزہ یوازے نہیمہ پورے انصاف د صاحب گوم
مستی قول رعیت کوی دھر قسمہ چہ گوری
پردی مال تہ کاتہ دی دھر جا پہ زپہ کین شام
غنیا دایہ سواتیا شو، لہوی د دولت لوری
انصاف د شاہ سواتیا دہاکو انو خاطر نرم

اکثر صاحب مال شو زکوٰۃ نہی غنیل زوری
مخلوق تعلیم یافتہ رعیت دیک شہ دکمالہ
قائم د دانا انصاوی خرنہ پورے مشکور
قائم د حکومت وی خوچہ وی دنیا آ ببادہ
پلاس د شاہئی د صاحب د از نٹیر محکم وی
بھار د حکومت د خدای ساتی د غم د باده
دادور د کلو نو د پورے گلشن ہر دم وی
د بدب د شاہ تل وی داد بدب دستا حیا دہ
حیا د اجمو نبرہ پس شب و روز ہر دم وی
نکاح د غنیا پانوی دستا شام خیالہ
د ازہ یوازے نہیمہ پورے باند خوشحالہ
حکومہ معتمد د شاہئی پورے دستور دی
خوشحال رعیتیا دستا پورے عدل و حضوری
حکومہ دی ستا حاشیہ د حکم اے سلطانیہ

معنی لکه د متن، متن وی چه د معنا نه
 مسکن دستا گلشن شی، د گلشن نه ته شی خوانه
 ترخو چه دا دنیاوی ته محفوظ شی د دنیا نه
 کشتن د ستا تاجداروی چه تاجدار شی د هر شانه
 ایمان د سلامت شه، سلامت شه د ایمانه
 دشمن د رعیت د همیشه ستاوی به بحاله
 ستاج د دولت سوار رعیتیا به تا معبودی
 رعیت راضی به د دے چه د تاپری نیک خیالات دی
 خیالات د د نیک هیسه ستاد قوم پسر وی
 ظلمونه ستا به نیک فهم د خوار و پسر قحط دی
 بر د خیل نیک د همیشه د تار هب روی
 حقوق د عدالت ستا د به هر وطن کین زیات وی
 دانگ د قاف تر قاف مدام ستاد بر نه بروی
 ترخو چه د لاور غمکین هر و من وی د قاله
 د هغه د اسوالونه تل په در کین د غفور دی

طرح ۱۱

طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع

معجوره پرنده د سوا په ملک کین په شمردی
 طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع
 معجوره هر آشیاد سوا په ملک کین په خندا د
 محفوظ امن آمان کین چلیبری د هر قسمه
 موسم د پسرلی د سوا په حد مدام پیدا دے
 اقبال د شاه سوا بد خواها کوره بهر د رسمه
 گل ها وقت بلبلوته د نازه په نیدا دے
 خوف ووت د کلونو د خزانه د جان جسمه
 شبیم غوتی غوتی لبیا د کار و متار د
 طوطیان او بورا گا خوشنود پد کینا جمع
 طوطیان او بورا گا په سوا کین د که معتبر دی

موسم په عدالت په سوات کښې هر زمان گلزار دے
 د خوف نه خزان خفقان ژرنگي کور وگردي
 حيران جو نيز وطن ته ټول کابل او قندهار د
 موسم پرے معتدل گرهي يځني سم برابري
 آبي دستوا هر کله په نیک فهم د سر د اردے
 چمن چمن چمن د يورپ څخه بختري دي
 مخلوق د هر وطن د لته شاد اکينا ^{سته} جمع
 راځي د سوات ليد و له د هر قسم مخلوقات
 والي صاحب د سوات نام منور که قاف تر قافه
 حافظ د سوات ايستلي بد خواهاڼدي د هر بات
 منسوخر ظلم زور شر ان د هر قسم اسرافه
 رهبر د غريبانو د اسلطان دے عالی ذات
 گواه پرے ټول عالم دے چر ځای کښې د انصافه
 مشتاقه د پير عالم د سوات شاعر عدل گستردي
 بد خواه د شاکه سوات گوشه جدا کينا سته جمع

دا دور د مدام وي په قسمت د حکمران
 شاهي چه د اول آخيره وي د ټول اولاد
 گلشن گلشن د سوات چه راهي وي پر طوطيان
 طوطيان او ميلانه بکښې او سپري خادو بناد
 و اصف چه د لاور غمگين پږ پخيل لسان
 دا ډول د دستواوي په والي صاحب آباد
 کلونه دولس مياشته په باغچو کښې معطر دي
 زاغان تر به ارم کښې په سودا کينا سته جمع

طرح ۳۱

هر سړي موندلے لويه برخه ستاد لاسه
 خومر سايلانو اراده چه د کوم کار کړے
 هر سړي موندلے لويه برخه ستاد لاسه

خورش سائلا نو اراده چه د دولت و کوه
 قول هغه ماړه شو پکښ یو پاتے عمر وم نه شه
 واره فقیرانو افسانه د شهرت و کوه
 پاتے یو سائل په سوات خوارچاته په نوم نه شه
 دا د تقسیم برخے په جمعہ کښ حرکت و کوه
 هر سائل سخی شه نام هرگز پاتے دشوم نه شه
 حکه په یورپ اشیاد سوات نامے اظهار کوه
 چترے پسر د بادشاهی لمن پاسه ده
 دا د شام ثانی په سوات کښ بل چه دویم شام جوړ شه
 حکه دیر عالم پکښ د هر خای متاشه کوی
 دا د سید و لغوث په فرسای د اسلام جوړ شه
 سوات که د نر په هر وطن کښ پلوشه کوی
 هر رنگ طالبان پکښ د هر علم انجام جوړ شه
 هر رنگ ملنکان پکښ په هر رنگ نشه کوی

هر رنگ غنچه ور پکښ هر رنگ بهار کوه
 هر رنگ باغچه پکښ د هر ثمره قیاسه ده
 هر رنگ هنر پکښ د چین او د ختن شته ده
 هر رنگ نقاشیان پکښ قابل په امتحان شته ده
 هر رنگ فیشن پکښ تیار د هر وطن شته ده
 هر رنگ فیشن ساز یعنی تیلر په هر مکه شته ده
 دا د سوات شاه د هر بنده شه گفتن شته ده
 داسه د هر قسمه نن په سوات کښ قابلان شته ده
 دا د موهاری د سوات اصحاب دار و مدار کوه
 حکه د بد به د سوات تیر خود د الماسه ده
 خود به ترقی دغه د سوات نام عجیب کوی
 مل چه تے په نیکه خیل تا جوړ د هره یا به ده
 تل د سوات سلطان رائے دوستی د خوار غریب کوی
 ده د عدالت خنجر و یستل د نقا به ده

ہم نے پرورش کوی ہم نے غور و طبیب کوی
ہم دے نیکو کار او نیک کردار دہر حسابہ دے

داسے نیکہ برخہ چہ د قوم سہ تاجدار کیت

برخہ چہا نگیری نے رسید د والناسہ دہ

نامہ نے ج ا د ہ الف ن ز ی ب جہترہ دہ

فکر و رتہ او کویہ چہ عقل و رتہ خام نہ کویہ

جیم ہ الف یوحای او د نون بیلہ خانہ غور دہ

ز یوازے کوردے تی ب یوحای بد فام نہ کویہ

د اجہان خائستہ برخہ نے نام کبی مقررہ دہ

نام کہ د حضور کور حروف نہ بے دوام نہ کویہ

د ا د صفت باغ کبی نوکری چہ کوم غمخوار کویہ

خوبینہ باغبانی د لا ورتہ چپور اسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

طرح

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیالہ دیقین شی

تعلیم د عدالت عاقلہ تہ او کویہ بہ سوا کبی

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیالہ دیقین شی

تعلیم کہ د انصا کوے اول پرے امتحان کویہ

داخل چہ سوا اول بہ سوا کبی نوم نے لندی ا کے دے

محصول د سواد عد دینہ اکا ل تہ خیل خان کویہ

تپوس د میلہ نو د محصول دوئی تہ کار سپکے دے

پہ ورے پنچہ حکمہ پرے د عدل شاہجہان کویہ

اخلاق د بد فعلی بہ نولہ کبی خوند تیخ شملے دے

تہ اختہ کہ حاحد کبی مسافر شہ بہ پنچات کبی

بر باد یوژ وند دیا و پ عیا کہ دیقین شی

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیالہ دیقین شی

درون چه میلانہ شیئی بہ مزکا دستا بھارتہ
 مالیان د حفاظت د پارہ وی ورتہ موجود
 پولیس حفاظتی دی تقسیم شوی ہر دیار تہ
 چاقی دستری مشئی میلنولہ ور کوی سود
 نوکر کوی منجہ د خدمتو نو خیل تاجدار تہ
 صاحب د نوکرانو نہ جو ری د حیا بود
 خوشحالہ میلانہ شیئی د ہر قسم بہ غم قات کبی
 کارونہ بی بے ریادی بہ ریاکہ دیقین شی
 روان چه میلانہ شیئی بہ مہم کبی د سلام
 مطلب بی بہ زبہ داوی چه یو او کوی ملاقات
 منشیان کوی د صاحب ورتہ د ہر کلی کلام
 اے خوانہ نوم د او وایہ چه تیرونہ شی ادقات
 ولا روی بقول منشیان د میلنوتہ لاس پنام
 ترخو چه میلانہ کوی داخل نوم ہفتہ ذبات

منشیان بقول شریفان د حکیمان دی پخیل ذات کبی
 بہ جی قربا نکیادی بہ لکیا کہ د یقین شی
 نوم لیک چه ہر زمانہ کوی زر عادل سلطانہ د ور کوی
 صاحب د باوی کار د نوکر تہ زراو کوی آواز
 فلا نے میلہ تشریف د زردنہ مقرر کوی
 میلہ بہ ملاقات لکہ د کل کوی تن خیر از
 حضور د ہر کل قول د خولے ورتہ ہر کوی
 ہر شد غوندہ رائد ارشی لکہ پیر چه کوی نوکر از
 احوال درتہ بنسکارہ کوی دلاور بہ د ابیا کبی
 بنہ واورہ داوینا بہ د وینا کہ دیقین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی رشتیا کہ دیقین شی

رلاور غمکین واک سوا

دناظرینو پرخدا کین

خاص عوامو ته او بيا خاصڪر تعليم يا فته
 او ادبي طبقه ته دانشه معلومه ده چه جو
 په رياست کين تر دے حينه پورے داسے
 يو ادبي شاهڪار او د ترقی او دعروج
 په حقله داسے يو مشاعره نه ده شونے
 دا اوله مرحله ده چه هر ڪله حضور
 غازی ملت والا همت فرمانرواي
 سوات دام اقباله د ترقی په بام باند
 مکاينبغی د سوات رياست پوزيد و نکه
 نينه او گوزوله، نو د ادیب، شاعرانو

په زړه کين دخپل محبوب حکمران د همت
 جذبه راغله، او د دے خپل نیک محسن
 د تحسین نه چپ نه شو پاتے کيد نو هندا
 حمونزد رياست بناشلی محترم جناب
 سيف الملوک صاحب صدیقی
 (تحصیلدار دفتر حضور دام اقباله)
 درياست سوا وغيره ادیبانو صاحبانو ته
 د مشاعرے پیغام ورکړه نو بنا بران بنا غلو
 شاعرانو خپل خپل کلام د پاره د شایع کولو
 صدیقی صفا ته را اولیکه، اگر چه د بعضو شاعرانو
 شعرونه د قافیو او درديف په لحاظ او د بحر په
 توازن سر سے نه خوری لیکن بیا هم صدیقی صفا د
 هغوی د جذب با توفد رکوی او پند د ناظرینو کین

تاسورور

فضل الرحمن فیضان عفی عنہ
 صاحب
 حیات

د عقیدت کلونہ

راشہ لب او گورہ ڈا د عقیدت کلونہ
 لکہ بورا بویہ وہ دا د صداقت کلونہ
 ننتی ورح د تاجپوشی چہ د والی ^{حب} ضادہ
 شو پہ پیشکش کنی ورتہ دا د حقیقت کلونہ
 بن ادیبانو شاعرانو پہ اخلاص او خلوص
 حضورتہ پیش کردہ پہ دورح د محبت کلونہ
 ہر یو شاعر اظہار د دیر خوشحالی کردے
 غازی ملت تہ د والی کردہ د عبرت کلونہ
 وائی حبیب چہ مونہ بہ نہ یو دایا کار بہ و تل
 تل بہ باقی وی دا جو نبرہ د خدمت کلونہ
 بنا غلجنا حبیب الرحمن ^{حب} ضا حبیب کالیج

مظلوم ورته خند پېری او ظالم کوی فریاد
د زړه په وینو تکی دا زما قلم لیکي

سېف الملوك صديقي

زانا انتظار کومه ستاد سترگو

سېف الملوك صديقي

زه انتظار کومه ستا د سترگو
ولي پناه شوې ته زما د سترگو

چې په گلونو د دنيا کرم نظر
مثال مې نشته د اشنا د سترگو
که په سلگو يمه يواخي ته يم
اوبسکې بهيېری د هر چا د سترگو
خومره بنائست چې ستا په سترگو کنبې وو
نشته نرگس او د لالا د سترگو
هر چا ته گورمه دنيا لتوم
نشته هغه چرته خدا د سترگو

صديقي خوش دج په خلوت د دنيا
چرته به پت شی د دنيا د سترگو

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**